

sau „Eu îi aparțin lui Apolo” sau „Eu îi aparțin lui Petru” sau „Eu îi aparțin lui Cristos”. Dar ce, oare Cristos este împărțit? oare Paul a fost răstignit pentru voi, sau în numele lui Paul ați fost botezați? O astfel de dezbinare care presupune luptă de orgolii, dezordini morale, căutarea intereselor personale în detrimentul și nu în slujirea celorlalți, marchează deja recufundarea aceluși ținut în beznă.

Noi preferăm, de bună seamă, Lumina. Dar, pentru a rămâne în ea, va trebui ca în viața noastră de fiecare zi să săvârșim întotdeauna faptele Luminii.

Pr. Tarciziu Șerban

Calendarul săptămânii 22-29 ianuarie 2023

22	D	DUMINICA A 3-A D.P.A.; Sf. Vincențiu, diacon, m.; Fer. Laura, fc.
23	L	Ss. Emerențiana, fc. m.; Ildefons, ep.
24	M	Sf. Francisc de Sales, ep. înv. **
25	M	CONVERTIREA SF. AP. PAUL
26	J	Ss. Timotei și Tit, ep. **
27	V	Ss. Bretanion, ep. de Tomis **; Angela Merici, fc. *
28	S	Sf. Toma de Aquino, pr. înv. **; Fer. Olimpia, clg. m.
29	D	DUMINICA A 4-A D.P.A.; Sf. Valeriu, ep.

Gândul săptămânii

“Mâinile celor care trudesc văd mai bine decât ochii celor care dorm.” (Fericitul Vladimir Ghika)

© 2023 don Giovanni Berti

Foaia
LITURGICĂ

22 ianuarie 2023 • DUMINICA A III-A D.P.A. • Sf. Vincențiu, diacon, m.; Fer. Laura, fc.

LECTURA I

Poporul care umbla în întuneric a văzut o lumină mare.

Citire din cartea profetului Isaia 8,23b-9,3

După cum odinioară, Domnul a adus ocară peste țara lui Zabulon și țara lui Neftali, tot așa, în cele din urmă, va aduce glorie pe drumul mării, dincolo de Iordan, Galileea neamurilor. Poporul care umbla în întuneric a văzut o lumină mare, peste cei care locuiau în ținutul umbrei morții a strălucit o lumină. Ai înmulțit poporul lui, le-ai mărit bucuria: se bucură înaintea ta cum se veselesc la seceriș și se înveselesc ca la împărțirea prăzii. Căci tu ai sfărâmat jugul care-l apăsa, toiagul de pe umerii săi și nuiaua celui care-l oprima ca în ziua de la Madian.

Cuvântul Domnului

PSALMUL RESPONSORIAL

Ps 26(27),1.4.13-14 (R.: 1a)

R.: Domnul este lumina și mântuirea mea.

Domnul este lumina și mântuirea mea, de cine mă voi teme? Domnul este apărătorul vieții mele, de cine mă voi înfricoșa? **R.**

Un lucru cer de la Domnul și pe acesta îl caut: să locuiesc în casa Domnului în toate zilele vieții mele, ca să privesc frumusețea Domnului și să vizitez sanctuarul său. **R.**

Cred că voi vedea bunătățile Domnului pe pământul celor vii. Așteaptă-l pe Domnul, fii tare, întărește-ți inima și nădăjduiește în Domnul! **R.**

LECTURA A II-A

Să fiți toți în armonie și să nu fie între voi dezordini.

Citire din Scrisoarea întâi a sfântului apostol Paul către Corinteni 1,10-13.17

Fraților, vă îndemn, pentru numele Domnului nostru Isus Cristos, să fiți toți în armonie și să nu fie între

Foaia liturgică este un instrument liturgic pus la dispoziție de Actualitatea Creștină, revista Arhiepiscopiei Romano-Catolice de București / www.actualitatea-crestina.ro

voi dezbinări, ca să fiți desăvârșiți în același cuget și în aceeași simțire. De fapt, despre voi, frații mei, mi s-a adus la cunoștință, de către cei din casa Cloei, că între voi sunt certuri. Spun aceasta pentru că fiecare dintre voi zice: “Eu sunt al lui Paul”, “Eu sunt al lui Apolo”, “Eu sunt al lui Chefa”, “Eu sunt al lui Cristos”. Oare a fost Cristos împărțit? Oare Paul a fost răstignit pentru voi, sau în numele lui Paul ați fost botezați? Căci Cristos nu m-a trimis ca să botez, ci ca să vestesc evanghelia, nu cu înțelepciunea cuvântului, ca nu cumva să fie zadarnică crucea lui Cristos.

Cuvântul Domnului

ACLAMAȚIE LA EVANGHELIE

Mt 4,23cd

(Aleluia) Isus predica evanghelia împărăției și vindeca orice boală și orice suferință în popor. (Aleluia)

EVANGHELIA

A venit și s-a stabilit la Cafarnaum, ca să se împlinescă ceea ce a fost spus prin profetul Isaia.

Citire din Evanghelia Domnului nostru Isus Cristos după sfântul Matei 4,12-23

În acel timp, auzind că Ioan a fost dat să fie închis, Isus a plecat în Galileea. Și, părăsind Nazaretul, a venit să locuiască la Cafarnaum, care este pe malul mării, în

ținuturile lui Zabulon și Neftali, ca să se împlinescă ceea ce a fost spus prin profetul Isaia, care zice: “Pământ al lui Zabulon și pământ al lui Neftali, pe drumul spre mare, dincolo de Iordan, Galileea neamurilor! Poporul care stătea în întuneric a văzut o lumină mare, iar celor care stăteau în regiunea și în umbra morții le-a răsărit o lumină”. De atunci a început Isus să predice și să spună: “Convertiți-vă: s-a apropiat împărăția cerurilor!” Umblând de-a lungul Mării Galileii, a văzut doi frați: pe Simon, cel numit Petru, și pe Andrei, fratele lui, aruncând plasa în mare, căci erau pescari, și le-a spus: “Veniți după mine și vă voi face pescari de oameni!” Iar ei, părăsind îndată năvoadele, l-au urmat. Plecând de acolo, a văzut alți doi frați, pe Iacob, fiul lui Zebedeu, și pe Ioan, fratele lui, în barcă, împreună cu Zebedeu, tatăl lor, reparându-și năvoadele, și i-a chemat. Iar ei, părăsind îndată barca și pe tatăl lor, l-au urmat. El străbătea toată Galileea, învățând în sinagogile lor, predicând evanghelia împărăției și vindecând orice boală și orice suferință în popor.

Cuvântul Domnului

Această duminică ne rezervă o mare surpriză. Între textele biblice care se proclamă astăzi la liturgia cuvântului, regăsim un

fragment din profeția lui Isaia pe care am auzit-o și în noaptea de Crăciun. Este vorba de acea profeție ce anunța apariția în țara lui Zabulon și în țara lui Neftali a unei Lumini care avea să răsară asupra poporului ce locuia în ținutul umbrei și al morții. Atunci Lumina se referea la Pruncul care, prin nașterea sa, trezea o speranță în poporul ce aștepta un Eliberator. Astăzi, acea Lumină începe, odată cu venirea lui Isus – de curând botezat și proclamat drept Mielul lui Dumnezeu care ridică păcatele lumii – să alunge întunericul din acest ținut. Semnalul acestui început este dat de întemnițarea lui Ioan Botezătorul. Acest eveniment „îl scoate din scenă” pe Înaintemergătorul Mesiei și îi permite lui Isus să apară în prim-plan sau, cu alte cuvinte, să-și înceapă activitatea evanghelizatoare. Sfântul evanghelist Matei rezumă primele vestiri ale lui Isus în mesajul: Faceți pocăință, căci s-a apropiat împărăția cerurilor! În acest mesaj putem nota insistența lui Isus asupra pocăinței, cerute ca pe o condiție a primirii Împărăției cerurilor. Acestui anunț îi urmează o întreagă serie de gesturi săvârșite de către Mântuitorul pentru a-i reuni laolaltă pe toți cei care

răspund chemării de a face parte din această Împărăție. În concret, Isus străbate drumurile Galileei chemându-i personal pe cei pe care îi întâlnește – Petru, Andrei, Iacob, Ioan, iar lista se prelungește până la fiecare dintre noi – cerându-le să-l urmeze. (Aici nu putem să nu remarcăm spontaneitatea cu care primii chemați au răspuns: lăsându-și mrejele sau părăsind barca și pe tatăl lor, l-au urmat pe Isus.) În plus, Isus învață prin toate sinagogile lor, propovăduind evanghelia împărăției și vindecând orice boală și orice neputință în popor. Toate aceste mesaje și gesturi aveau menirea să constituie comunitatea de ucenici care să manifeste în lume prezența și lucrarea Împărăției cerurilor în persoana lui Isus Cristos. Nașterea unei astfel de comunități reprezintă, așadar, Lumina ce răsare în acel ținut. Or, lectura a doua de astăzi ne arată că această comunitate se poate destrăma dacă Isus Cristos și Împărăția sa nu rămân principiul fundamental al constituirii ei. Apostolul își exprimă mâhnirea cu privire la apariția unor certuri între membrii comunității din Corint: Mi s-a adus la cunoștință că... fiecare dintre voi spune altceva: „Eu îi aparțin lui Paul”